

[Bilgrav-Nielsen]

prioriteret indsatsen mod ledigheden højt. Vi kan konstatere i dag, at der er gode tegn på, at indsatsen giver et positivt resultat. I tiden fra 1988 og frem til i år har vi kun oplevet stigende arbejdsløshedstal, men den sidste månedsopgørelse viser nu et lille fald. Vi kan vel med sikkerhed sige, at væksten i ledigheden i hvert fald er ophørt.

Meget tyder altså på, at der er ved at ske en vending, og hvad skyldes så det? Det skyldes flere ting. Det skyldes, at der er en stærkere vækst i produktionen nu end tidligere og tegn til, at den yderligere vil forstærkes. Det skyldes, at skattelettelserne er en realitet og giver folk en større forbrugsmulighed. Det skal ses i sammenhæng med, at også låneomlægningerne stimulerer til et større forbrug. Der er ingen risiko for, at det fører til ukontrolleret forbrug; alt tyder på, at folk har bevaret lysten og evnen til at spare op.

I denne diskussion om, hvorledes man bekæmper arbejdsløsheden, har vi oplevet, at V og K lægger de gode ordninger, orlovsordningerne, som er introduceret og har været i kraft et par år og nu tiltrækker et ganske stort antal lønmodtagere, for had ved at stille forslag om, at de skal afskaffes eller kraftigt reduceres. Og det gør man, fordi man siger, der ikke skal gøres noget for de ledige; de skal sidde hjemme på stolen og vente på et reelt arbejde. Naturligvis skal de være parat til at gå ind i nye arbejdspladser, men vi synes, det er mere positivt, at de, mens de venter på det, er beskæftiget med noget, der yderligere kvalificerer dem til at indtage en ny plads på arbejdsmarkedet.

Derfor orlovsordningerne, og derfor er orlovsordningerne, som de er gennemført, klart at foretrække frem for de modeller, der ellers foreligger: skraldemandsmodel, borgerløn og den slags. Jeg synes, det er god inspiration til den fortsatte diskussion om disse emner, at Økonomiministeriet har gennemregnet f.eks. borgerlønsordningen, sådan at man har et mere kontant grundlag nu at diskutere den slags ting på.

Det, vi kan konstatere med hensyn økonomien, er – og det synes jeg især V og K skulle lægge mærke til og sammen med os andre glæde sig en smule over – at der er vækst i forbruget, at der er vækst i produktionen, at der er vækst i beskæftigelsen, at vi fortsat har et stort overskud på betalingsbalancen og dermed

fortsat har faldt i gælden til udlandet. Samtidig har vi fortsat stor opsparing; man kunne sige, at pengene fosser ned i sparegrisen.

Jeg vil også gerne ved denne finanslovdebat prøve at vise en lille oversigt over årets resultater; det er jo den sidste politiske debat i dette år, som er denne regerings første år. Men der kommer jo endnu et år for denne regering, før der skal være valg.

Men hvor langt er vi egentlig nået? Vi er nået ganske langt. Det hele skal jo vurderes på det regeringsgrundlag, der blev skabt, før regeringen blev dannet. Vi tog os tid til det – god tid til det. Alle aktuelle emner var behandlet, og det har vist sig, at de var behandlet og beskrevet så grundigt, at det også var muligt at omsætte dem i politisk handling.

Vi nåede frem til et skarpt hjørne den 18. maj, hvor Danmark skulle have repareret det, som den forrige regering tabte på gulvet, nemlig EF-afstemningen. Og det lykkedes: Vi fik det resultat, der var nødvendigt for at fastholde Danmark i en aktiv EF-sammenhæng.

Vi fik fremlagt en skattereform, som man ikke troede vi kunne fremlægge, og fik den vedtaget. Virkningerne af den er synlige i disse uger. Vi fik skabt en arbejdsmarkedsreform – ikke en fuldt færdig reform, der kan holde uændret igennem de næste 10-15 år, men et grundlag, som formentlig hen ad vejen skal justeres lidt. Men ingen tvivl om, at det er en nydannelse, der er værdifuld for den økonomiske politik, der er grundlaget for velfærden her i samfundet.

Frem for alt blev der skabt forbedringer på uddannelsesområdet, sådan at vi nu virkelig har en fornyelse hele vejen på uddannelsesområdet.

Dernæst har vi nu i de sidste dage set, at et andet stort emne i tiltrædelseserklæringen »En ny start« er realiseret. Og det er konsekvent opfølgning, som der stod, af energihandlingsplanen »Energi 2000« og transporthandlingsplanen.

I går blev den sidste præsenteret af trafikministeren, selvfølgelig dækkende en fuldstændig enig regering – en transporthandlingsplan, der til fulde lever op til de samlede målsætninger, der er lagt under hensyn til ressourcer, miljø og sikkerhed.

Vi er i Det Radikale Venstre meget tilfredse med denne opfølgning. Og vi er meget tilfredse